

- Itt közlöm az összes dátum májusig amikor tanítani fog Zsófia Nővér:

február 25 március 11 április 22 május 20

- Január 27.-én szombaton lesz a már hagyományossá vált (51.-ik) évi cserkészbál az a Hilton szállodában az LAX repülőtér mellett. Az évi bál a cserkészek anyagi támogatásának főforrása, ezért nagyon fontos, hogy minél többen vegyünk jegyet és vegyünk részt. A nagyon sikeres bál, amin múlt évben több száz ember jelen volt, szombat este 6:30-kor kezdődik és hajnal 1:30-ig tart. További felvilágosításért forduljanak Tóth Matyihoz vagy Latkóczy Lacihoz.

Betegeink;

• Rácz Károly	Szabó István
• Bános Magdi	Vodnákné Túri Ildikó
• Iván Teri	Batta Eve nővér
• Szuromi Anzelm atya	Zeller Kati és Róbert
• Juhász Kató	Szolga Bálint
• Redler Mária	Janet Rowe
• Muzsnal Rosália	Hermina nővér
• Nagy Erzsébet néni	Gasztonyi Ferenc
• Horváth Gerlak atya	

Halottaink;

• Vas László atya	Birnbaum István
• Béres János	Pedro Antonio Galdamez
• Kádár István atya	Telekes Imre
• Mócsy Tamás	

(Mk1,14-20) Péter és András éppen a tengerbe vetették hálójukat, mikor Urunk ezt mondta: „Kövessetek engem, és én emberek halászaivá teszek!” Halat kétféleképpen fognak: vagy hálóba kerülnek, vagy maguk kapják be a csalétket. Ez a megkülönböztetés a megtérésnek két látszólag kizárólagos igazságát mutatja meg. Egyrészt igaz, hogy minden Istenből függ. A hit ajándékát nem tudjuk soha kiérdemelni. Isten egyszerűen kiválaszt bennünket, mint ahogyan a háló megfog némely halat, másokat meg nem. Másrészt minden függ tőlünk is. A csalétekbe harapó halat kifogják. Szt. Ágoston azt így mondja: „Isten nélkülünk teremtett minket, de nem akarja, hogy nélkülünk mentsen meg bennünket” (Szentbeszéd 169,11,13). Amint tudjuk, az apostolok hálóval halásztak. Ez nagyon is helyénvaló, ugyanis ők a püspökök rangján vannak, akik feladata az evangélium hivatalos tanítása, amely nélkül nincs megtérés. A papok és szerpapok szintén ebben segítkeznek. A keresztségük következtében a hívek másképpen végzik az emberhalászatot: Jó példájuk révén a lelkek úgy vonzódnak Krisztushoz, mint a halak a csalétekhez.

Egyesek tehát hivatalos tanítók a felszentelésük következtében. Mindannyian azonban tanúságtételre vagyunk hívva a megkeresztelésünknek köszönhetően. A közelmúlt pápai így hasonlították össze a lelkek halászatának a kétféle módját: „A modern ember szívesebben hallgat a tanúkra, mint a tanítókra, vagy ha hallgat a tanítókra, azért van, mert azok tanúk is” (VI Pál). A vértanúk az igazi tanúk. A szentek pedig vértelen vértanúkká válnak az erények hősiességükkel – különösen a hit, a remény és a szeretet által. Mindazok a szentté válnak ezen szabványos úttal járják, akik megtartják Krisztus parancsolatait. A szerzetesek viszont rövidebb úton jutnak a szentségre. A parancsolatokon túl ők magukévá teszik Krisztus tanácsait is a szegénység, tisztaság és engedelmeség vállalásával. A Krisztuséhoz hasonló életvitelük kétszeresen vonzó csalétek. Ezért a szerzetesek – még a felszenteltelenek is – az egyházi rend felszenteltjeivel egyetemben hivatásos emberhalászok.

Köszönő gondolatok és szavak mellett az igazi hála tettekben is megnyilvánul. A megfelelő pillanatban a hála az igazságot még több igazsággal fizeti vissza. Mindannyian sötétségben voltunk, mielőtt Krisztus az igazsággal felvilágosított volna. Am nyilvánvaló, hogy nem hozhatunk neki több igazságot, mivel Ő maga az igazság (Jn14,6). Urunk azonban kimondotta, „amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek” (Mt25:40). Ha elvisszük az evangélium igazságát az embertársainknak, azzal valóban a legmagasabb fokon fejezzük ki hálánkat Jézusnak. Még egy közepes keresztény is meggyerhet valakit Krisztusnak. Ha azonban szentté válik, a lelkek százai nyerhetnek hitet az ő példájából. Ha csak egy lelket is halálos bűnbe viszünk, az a lelkiismeretünket súlyosan nyomja. Viszont a lelkek sokasága vész oda a közepes keresztényünk következtében, és a lelkiismeretünk meg sem rezzen! A horgunkra tegyük rá az élet legkívánatosabb falatját,

az éleletszentséget! Ámen!

English / 2018 Sunday 03B

(Mk 1:14-20) Peter and Andrew were casting their nets into the sea when our Lord said, "Come after me, and I will make you fishers of men!" Fish are caught in two ways: either they are swept up by a net or else they themselves take the bait. This distinction illustrates two seemingly exclusive truths about a conversion. On the one hand, everything depends on God. We can never merit the gift of faith. God simply chooses us the way a net selects some fish from among others that are left behind. On the other hand, everything depends on us. A fish that bites into bait brings about his own capture. St. Augustine put it this way: "God created us without us: but He did not will to save us without us." (Sermon 169,11,13). As we know, the apostles fished with nets. This was most appropriate since they rank first among bishops, whose job it is to officially teach the gospel, without which there is no conversion. Priests and deacons also share in this ministry. Thanks to baptism, laypeople fish for men in another way: Through their good example, souls are drawn to Christ like fish to bait.

Some men, then, are official teachers thanks to their ordination. All of us, however, are called to be witnesses thanks to our baptism. Recent popes have compared these two ways of fishing for souls: "Contemporary man," they say, "listens more willingly to witnesses than to teachers, or if he listens to teachers, he does so because they are witnesses." (Paul VI) The martyrs are the true witnesses. The saints in turn become virtual martyrs through the heroic practice of virtue – especially faith, hope and love. The standard path to this holiness is trodden by all those who keep Christ's commandments. Religious in turn are on the short cut to holiness. In addition to the commandments, they also embrace Christ's counsels by professing poverty, chastity and obedience. Their Christ-like lifestyle is a doubly attractive lure. For this reason, along with the members of the hierarchy, religious – even the non-clerics among them – are also professional fishers of men.

Besides thankful thoughts and words, real gratitude also expresses itself in deeds. At the opportune moment, gratitude would repay truth with more of the same. We all sat in darkness before Jesus enlightened us with the truth. But we can't bring Him any more truth for obvious reasons: He Himself is the Truth. (Jn14:6) However, our Lord did say, "Whatever you did for one of the least of my brethren, that you did for me." (Mt25:40) By bringing gospel truth to our fellowman, we can indeed thank Jesus in the superlative degree. Even a mediocre Christian might just succeed in winning someone for Christ. If he becomes a saint, however, hundreds of souls may owe their faith to his good example. If we led even one soul into mortal sin, it would weigh heavily upon our consciences. Yet, umpteen souls are lost because of our mediocrity and our consciences aren't even troubled! Let's bait our hooks with life's choicest morsel: sanctity of life! Amen!